

XAVIERA HOLLANDER

Het lieve leven en hoe het te lijden

Het zal wel aan mijn aangeboren verlegenheid en niet te cureren preutsheid liggen, maar – zeer opvallend – over seks hebben wij het in deze reeks nog nauwelijks gehad. Alsof ook daar geen wijze levenslessen uit te halen vallen. Dus trek ik op een mooie dag naar een buitenwijk van het zondige Amsterdam, om er bij schrijfster en voormalige hoerenmadam **Xaviera Hollander** (Soerabaja, 1943) een **workshop snelle wip** te gaan volgen.

Wilfried Hendrickx / Foto's Charlie De Keersmaecker

In 1968 trok de bloedmooie Xaviera naar de States om er wat bij te klussen als callgirl. Snel klom ze hoger op de erotische ladder, opende haar eigen bordeel en werd Madam. Specialiteit: het sadomasochisme. Over haar ervaringen schreef ze het onthutsend openhartige boek 'The Happy Hooker' (1971), een wereldwijde bestseller.

Xaviera ontvangt mij in haar bed and breakfast, waar alles refereert aan vergane glorie en vervlogen erotiek. Het leven heeft haar niet gespaard: haar gezicht verraadt nog altijd de sensuele kracht van weleer, maar een niet te controleren eetverslaving heeft zijn vrese-

lijke tol geëist. De ontvangst is Hollands hartelijk: ik krijg een kom zelfgemaakte soep en een enorm stuk cake toe, versierd met dikke plakken room en koffiekleurige crème au beure. We beginnen aan een marathongesprek, door mijn diva voortdurend gelardeerd met Amerikaanse uitdrukkingen. Eén ding wordt snel duidelijk: niet ik maar Xavieraleidt de dans. Zij is de Madam, ik ben haar slaaf. Dat op zich is al een eerste levensles.

HUMO Je vader, Michel de Vries, van Joodse afkomst, was arts, schrijver, intellectueel, en de beste vriend van die andere schrijvende dokter, Simon Vestdijk.

Xaviera Hollander «Mijn vader was psychiater, een zeer kleurrijke persoonlijkheid. Hij was al eens getrouwd geweest, maar op een feest in Amsterdam werd hij door een Russische vriendin voorgesteld aan een prachtige vrouw van Frans-Duitse afkomst, **Germaine**. Zij was één van de eerste topmannequins en had, zonder zelf Joods te zijn, een uitgesproken fascinatie voor Joodse mannen. In Duitsland werd ze ooit kaalgeschoren omdat ze met een Jood ging. Tussen die twee was het meteen de coup de foudre.

»In die tijd werkte mijn vader als scheepsarts, mét **Vestdijk** overigens, en toen hij met verlof

naar Nederland kwam, zijn ze getrouwd – en vrijwel meteen naar Indonesië vertrokken. Vader had Joodse ouders met een tikkeltje Indisch bloed erin – dat kun je nog altijd aan mij zien.

»In Indonesië werd mijn vader hoofd van een ziekenhuis. Hij was én psychiater, én internist, hij deed operaties en gebruikte er hypnose bij. Een magische man. Tijdens de oorlog, in 1943, belandde ons gezin in een jappenkamp. Ik was net drie weken oud. Vader en moeder werden gescheiden, ik bleef bij mijn moeder. Jarenlang werden wij van kamp naar kamp gedreven, maar één kamp blijft me voor eeuwig bij: Tjideng.» ▶

**‘Vastbinden, verkleden als vrouw,
blinddoeken, billenkoek geven, klaar’**

► HUMO Heb je nog scherpere herinneringen aan dat kamp?

Hollander «Ja. De Nederlanders hebben in die kampen vreselijk afgezien. De Japen bombardeerden mijn vader tot kamparts, voor tweehonderd vrouwen. Leuk, zou je denken, gezellig. Maar dat was het helemaal niet. Vader smokkelde medicijnen naar het kamp – wat streng verboden was. Meerdere vrouwen hebben hun leven aan hem te danken. Hij stond in het kamp bekend als 'dokter Mick'. De Indonesiërs hebben hem op die smokkel betrapt en in de brandende zon aan een boom opgehangen, tot hij helemaal gaar was. Toch heeft hij het overleefd.

»Mijn moeder en ik hebben in dat kamp vreselijke honger geleden. Ik lag als baby met zware dysenterie uit te drogen, te sterven eigenlijk. Mijn moeder had een diamant in haar vagina het kamp binnengesmokkeld en vervolgens goed verstopt. Daarmee hoopte ze rijst voor mij te kunnen kopen. De Indische jongen die de suiker en de rijst zou leveren, is door de kampbeul, de legendarische **Sonei**, betrapt en doodgeslagen. Ook mijn moeder werd toen zwaar mishandeld. Ik lag doodziek op een matje en hoorde mijn moeder schreeuwen van de pijn. Drie weken zweefde ze tussen leven en dood. Ik zat achter prikkeldraad te janken, en niemand die mijn tranen droogde. Het waren de eenzaamste weken uit mijn leven.

»Later dacht ik: 'Waarom nog huilen? Waarom nog tranen laten?' Daar, in het jappenkamp, heb ik genoeg gehuild voor de rest van mijn leven. Dat ik nu met een eetprobleem worstel, heeft daar ook mee te maken. Mijn hele leven heb ik de angst behouden dat ik morgen misschien niets meer te eten krijg. Dus blijf je maar schransen. Na het kamp is mijn moeder mij consequent gaan volproppen met pap en dat soort dingen. Als tiener viel ik mooi af, en als

happy hooker was ik vanzelfsprekend niet dik. Maar spoedig daarna, vanaf mijn 33ste, ben ik beginnen op te zwellen.»

TWEE PRACHTIGE BONTJASSEN

HUMO In je boek beschrijf je hoe je als tienermeisje dolverliefd was op je vader. Het had zelfs iets erotisch.

Hollander «Mijn eerste orgasme kreeg ik op mijn vaders schoot. Ik was maagd tot mijn zeventiende – belachelijk lang – maar wel hevig gefascineerd door seks. Vanaf mijn veertiende hield ik een dagboek bij, waarin ik mijn hartsgeheimen beschreef. Dat dagboek bewaarde ik in een koffertje, waarvan ik de sleutel zorgvuldig wegstak. Mijn moeder, die niet alleen veel van mij hield maar ook zeer jaloers op mij was, vond dat sleuteltje én het dagboek. Na lezing heeft ze dat schrift voor mijn ogen verscheurd en in het haardvuur gegooid. Want in dat boek stond in geuren en kleuren wat mijn vader in mij losmaakte. Ik was... stapelverliefd!

»Mijn moeder vond dat ik een pak slaag verdiende. Dus, ik sta daar in mijn babydoll en mijn vader legt mij over zijn kruis en begint me op mijn billen te meppen. Hij droeg zo'n prachtige Japanse ochtendjas, met allemaal draken erop geborduurd, en ik voelde hoe hij een erectie kreeg, want zijn edele delen zaten precies ter hoogte van mijn kut. Mijn vader was geen pedofiel, maar toch gebeurde het. Hij bleef maar slaan en raakte duidelijk opgewonden, en ik werd voor het eerst in mijn leven bloedgeil. Vader sloeg steeds harder, wat ik almaar lekkerder vond, en schreeuwend en snikkend kwam ik klaar. Mijn moeder bleef maar roepen: 'Stop it! Stop it!' Terwijl ik dacht: 'Néé! Doorgaan!' Net alsoen minnaar na de seks *slowde* hij *down* en vervolgens gaf hij me een *hug*. Fantastisch! Ik was een jaar of dertien, toen.»

HUMO Beschrijf dat meisje van dertien 'ns?

De kleine Xaviera met haar ouders. 'Mijn eerste orgasme kreeg ik op mijn vaders schoot.'

Vader Hollander heette eigenlijk Michel de Vries: arts, schrijver, intellectueel, en de beste vriend van die andere schrijvende dokter, Simon Vestdijk.

Het lieve leven en hoe het te lijden

Hollander «Ik was een zeer naturel meisje, met prachtige groene ogen en bijna geen borsten, *a wild thing, a tomboy* – een halve jongen; ik knokte met meiden op school en was totaal dominant. Ik kon nooit stilzitten, deed altijd creatieve dingen. Ik liep op queenies, schoenen met van die hoge hakjes, en droeg een kittige petticoat. Daar een strak truitje bij, **Brigitte Bardot** achterna. En, verschrikkelijk: ik moest een bril dragen.

»Ik reed op de fiets naar school, op blote voeten, zonder sokken, want die had ik in mijn beha gestopt om eruit te zien als een meisje met grote tieten. Mijn moeder was elegant, *very classy*, maar ik moest het hebben van mijn geest, van mijn kopen van mijn flux de bouche.

»Mijn moeder was Duits hysterisch. Scènes, thuis! Want mijn vader bedonderde haar meer dan eens. Ze achtervolgde hem met de auto en zat dan te wachten tot hij met een voldane blik weer naar buiten kwam. Hij ging vreemd op zijn eigen territorium, met zijn eigen patiënten. Toch zou hij mijn moeder

nooit verlaten: hij was echt dol op haar. Maar zo nu en dan had hij een slippertje nodig. En 's nachts bleef hij nooit weg.

»Op een mooie dag werd mijn moeder door onze boekhoudster, een oude vrijster, aangesproken: 'Nou, mevrouw De Vries, leuk toch dat uw man u twee prachtige bontjassen heeft gegeven met de kerst...' Mijn moeder in alle staten, want die tweede jas, daar wist ze niks van. Maar ze had wel een vermoeden: weer 'ns één van zijn patiënten. Toen de dame in kwestie op consultatie kwam, ging mijn moeder na tien minuten een kopje koffie brengen, zonder kloppen (*lacht*). Stond hij daar met zijn sexy witte doktersjas wijd open terwijl die dame hem een blowjob gaf. En de dure bontjas lag achteloos op een stoel. Gillende scène, natuurlijk.»

HUMO Wat heb je van je vader geleerd?

Hollander «Een groot en goed Joods gevoel voor humor. Fantastisch, ik lach veel en graag. En ik win altijd! Ik ben... nogal dominant. Ook in de seks. Ik heb wel wat sadomasochistische trekjes, kwets weleens mensen met rake opmerkingen als ze op mijn zenuwen werken. Heb ik ook van mijn vader: die kon soms dodelijk cynisch uit de hoek komen.

»Ik lijd aan *periculomania*, het klaarkomen onder gevaarlijke of spannende omstandigheden. In Zuid-Afrika lag ik eens met de man van mijn stiefzusje in bed, toen ik het grind van de oprijlaan hoorde kraken: zij kwam eraan, in d'r auto. 'Nog even!' riep haar man. Loeiend kwam ik klaar. Wat heet: *le goût du fruit défendu*. Moet je ook 'ns proberen, hoor.

»Mijn vader had aan tafel altijd een boekje liggen, 'Médécine de France'. Daar stond een artikel in over syfilis, met foto's erbij van een patiënt met een gespleten verhemelte, wat je krijgt als je zo'n syfilis niet behandelt. De angst voor een geslachtsziekte zat er bij mij meteen goed in, hoor, mét mijn fantasie erbovenop. En mijn moeder zei altijd: 'Kind, ►

‘Vandaag opnieuw beginnen? Ondenkbaar, met al die vieze ziektes. Aids was er toen niet, je diende er alleen voor te zorgen dat je niet zwanger werd’

► je moet als maagd het huwelijk in.’ Eigenlijk werd ik niet erg leuk opgevoed, seksueel gesproken; zeg maar: behoorlijk *restricted*. Maar ik was wel vreselijk in seks geïnteresseerd. Vanuit mijn eigen slaapkamer-tje hoorde ik mijn ouders geregeld bezig in bed, en ik stelde mij er van alles bij voor. Ik masturbeerde mij suf, met mijn vader in gedachten, terwijl hij met mijn moeder in de weer was.

»Ik was dol op jongens én meisjes. Ik was verliefd op mijn schooljuf, op mijn moeder, op de mooie meiden in mijn klas. Mijn eerste grote lesbische relatie was met mijn Indische tekenjuf. Ik heb altijd iets gehad met wat licht getinte types.

»Mijn allereerste meisje heette **Olga**. Ze moest naar een afspraakje met een jongen, maar was bang dat ze niet goed kon tongzoenen. Nou, dat heb ik haar dus geleerd (*lacht*). En daarbij zocht ik met mijn hand onder haar bloesje. Héérlijk. Echt lesbisch waren wij niet. Maar als we samen uitgingen, deden we alsof. Zodat de jongens zeiden: ‘Kijk, daar heb je die twee lesbische meiden weer. Kun je niks mee beginnen.’

»Toen ik geboren werd, hoopte mijn vader op een zoon. En die wilde hij **François-Xavier** noemen. Maar het werd dus Xaviera. Wat jammer, hè. Als lesbienne ben ik altijd *the butch* geweest, diegene die de ander pleziert, de mannenrol. Ik was de leider.»

HUMO Ook in je verhouding met mannen?

Hollander «Ja, hoor. Altijd behoorlijk dominant. In bed was ik het meestal die het initiatief nam. Ik heb ooit met een psychiater gesproken over mijn verleden in het jappenkamp. Die man onderscheidde twee soorten oorlogsslachtoffers: de onderdanigen, en de leidersfiguren. Ik was kennelijk een leider, van kinds af aan.»

DE EERSTE KEER

HUMO Vertel 'ns wat over de vriendschap van je vader met Simon Vestdijk.

Hollander «Mijn vader was bezig met occultisme en hypnose. Hij was een medium en had een enorme invloed op Vestdijk. Die twee, dat was symbiose, die konden niet zonder elkaar. Vestdijk hing voor zijn schrijven enorm af van het oordeel van m'n vader. Als mijn vader een manuscript van Vestdijk maar niks vond, zei hij dat recht voor z'n raap. Vestdijk in alle staten, natuurlijk. Dan spraken ze een halfjaar niet meer met elkaar en ging Vestdijk door een massale depressie. Diende mijn vader 'm er weer uit te halen.

»Eigenlijk wilde ik journaliste worden. Maar de maîtresse van Vestdijk, **Henriette van Eyk**, vond dat maar niks: ‘Kind, jij moet gaan leven en echte boeken schrijven.’ Nou, dat heb ik gedaan! (*schaterlacht*)»

HUMO Vanuit Zuid-Afrika ben je naar New York getrokken om er uiteindelijk de happy hooker te worden.

Hollander «Op een feest in Zuid-Afrika ontmoette ik **John Gould Webber**, een Amerikaanse econoom. Hij wilde meteen met mij trouwen, maar daar kwam niets van terecht. Die man was vreselijk gierig. Op eigen kosten ben ik naar Amerika gevlogen. We gingen samenwonen, maar hij bedonderde mij voortdurend. Door een toeval leerde ik wat masochisme was. Wij hadden eerst een fikse ruzie, eigenlijk om niks bijzonders, en gingen daarna toch aan het rollebollen. En plotse-ling riep hij: ‘Sla me dan, Xaviera!’ Nou, ik heb hem gesla-

gen, met een metalen borstel. Kreeg hij zo'n erectie! Ik dacht: ‘Hey, dit is interessant...’ Zo zijn wij aan een heftige sm-relatie begonnen, wat later enorm van pas kwam toen ik de *happy hooker* werd. Want precies dát soort klanten kwam naar mij toe. Dat ik dacht: hopla, vastbinden, soms verkleed als vrouw, blinddoeken, billenkoek geven, klaar.»

HUMO Ik moet je eerlijk opbiechten, lieve Xaviera, dat ik helemaal niét op enige billenkoek lig te wachten. Leg onze lezers 'ns uit wat er zo leuk aan is?

Hollander «Ik heb vele jaren een slavinnetje gehad, ze is nu tegen de zestig. Dat kind was idolaat van mij. En hoe meer ik tegen haar tekeering, haar uitschold en sloeg, hoe geiler ze werd. Het gaat om die *anger attack*, en tegelijk is het een liefdesspel. Ik vroeg haar 'ns achtere-loos om een lik pindakaas, uit de pot die ik net voor haar gekocht had. Ze schreeuwde: ‘No, je bent al dik genoeg, Xaviera.’ Toen riep ik luidkeels: ‘*Damned feed me!*’ Ze nam die pot pindakaas trillend tussen haar dijen, stak voorzichtig haar wijsvinger in de pindakaas en voerde me tegen wil en dank. Toen beet ik opeens haar vinger er haast af, en op dat moment kwam ze ter plekke klaar.»

HUMO Waar zit de fun?

Hollander «Power! Overheersing. Vlak voor ik mijn huidige man leerde kennen, had ik een relatie met **Co**, een masochist-

sche heteroseksuele travestiet – een timmerman. Een echte bouwer, stoer, stevig, en pienter ook nog. Maar als ik bij 'm thuiskwam, was hij altijd als vrouw verkleed, met heel hoge hakken. Die man zit ook het liefst als vrouw verkleed in bondage, geblinddoekt, gebonden, urenlang wachtend op zijn bevrijding.»

HUMO Hoe ver ging je met hem? Geselen? Verminken?

Hollander «Nou, wat hij aankon. En hij kón veel aan. Niet dat de bloedspatten in het rond vlogen, maar het was toch behoorlijk *heavy*, hoor.»

HUMO Zou die fascinatie wat te maken kunnen hebben met de wreedheden in het jappenkamp?

Hollander «Zulke dingen zag je daar niet, hoor (*lacht*). Maar wel andere wreedheden. En dan die vreselijke, angstaanjagende kreten van de Jappen – die zal ik nooit vergeten.»

HUMO Speelt mannenhaat mee?

Hollander «Néé, want ik heb ook veel slavinnetjes gehad. Met mijn huidige man heb ik een gewone, oerhollandse rechttoe-rechtaanrelatie. Seks wordt op je zeventigste toch iets minder belangrijk, hè. Een vriendin van mij had net ‘Fifty Shades of Grey’ gelezen. Die kwam thuis met zweepjes en touw en tepelklemmen, dat soort dingen. Haar man vertelde mij nadien: ‘Xaviera, ik heb mij suf genaaid. Maar na een tijd vond ik er geen *fuck* meer aan. *Boring*.’ Maar zij had een fantastische tijd gehad.»

HUMO Je bent Madam geweest in New York. Maar was je voordien gewoon hoer?

Hollander «Ik stond nooit op straat, hoor. Ik was een luxe callgirl! Eerst werkte ik voor andere Madams. Tot ik het hele *empire* heb overgekocht, voor tienduizend dollar. Ik gaf niks uit als hoer, spaarde als een gek. En ik werkte volledig onafhankelijk, voor mij geen pooier. Ik deed graag slavennummers. Eén van mijn klanten was een bekende bankier. Die wilde dat ik hem als een varken bereed en ►

Het lieve leven en hoe het te lijden

► aan zijn oor trok, zodat hij hard kon knorren. Werd-ie bloedgeil van, begrijp je. Ik moest hem in het Duits afsnauwen: 'Du verreckter Schweinhund!' Kreeg ik vijfhonderd tot duizend dollar voor. Maar erop kicken deed ik niet, ik vond het eigenlijk een pathetische fantasie.»

HUMO Hoe was het de eerste keer, als hoer?

Hollander «Je moet weten: in die tijd was ik overal *looking for mister Goodbar* (verwijst naar de erotische film 'Looking for Mr. Goodbar', red.). Ik liep de vrijgezellenbars in New York af, versierde iedere man die mij een beetje aanstond, en neukte me suf, met veel plezier uiteraard. Gratis. Ik was *the easy Dutch girl*. Eigenlijk was ik op zoek naar de ware liefde, maar ik kreeg alleen een lekkere wip. Ik was al drie maanden single, had tientallen mannen gehad, maar met Kerstmis zat ik wel alleen aan de bar. Terwijl ik nota bene nooit één druppel alcohol heb gedronken in mijn leven! Naast mij zat een bloedmooie meid, een professional, helemaal opgemaakt. Die troostte mij: 'Honey, you are sitting on a goldmine. But you just don't realize it. Make them pay!' Ik bekende haar dat ik neukte voor een glaasje jus d'orange, terwijl zij het deed voor duizend dollar per keer. Ik dacht: 'Nee, Xaviera, dat doe je niet. Niet jij. Zo ben je niet opgevoed.' Dus trok ik die Kerstavond naar Miami, moederziel alleen. Daar ontmoette ik een leuke oudere heer die mij na een week samenzijn een vliegtuigticket retour betaalde én een hotelkamer (*lacht*). We hadden een fantastische tijd en na het eerste liefdespel gaf hij mij honderd dollar. Ik dacht nog: 'Ik ben geen hoer.' Toch nam ik het geld aan. Dat was mijn eerste keer. Die man heeft mij uiteindelijk voor duizend dollar in de kleren gezet!

»Ik ben professioneel begonnen in een kleine Jiddische seksclub. Heel erg cosy. En ik heb mij in recordtempo naar de top geneukt. Heb uiteraard eerst voor diverse grote Madams gewerkt, om de kneepjes van het vak te leren. In twee

jaar tijd had ik een klein fortuin gespaard. Wat mij uiteindelijk toeliet zélf Madam te worden. Dat is het hele verhaal.»

MILJOENEN BOEKEN

HUMO Je hebt er uiteindelijk een boek over geschreven. Opmerkelijk daarbij was dat je jezelf portretteerde als the happy hooker, de gelukkige hoer. Terwijl de goegemeente denkt dat de doorsnee hoer een beklagenswaardig wezen is.

Hollander «Ik was atypisch, hoor. Ik kwam klaar met mijn klanten! En ik tongzoende ze, wat de meeste hoeren níet doen: 'I save my kisses for my boyfriend,' zeggen ze altijd. Zeven orgasmes per dag kreeg ik! Maar ik werkte alleen met de topklasse, de crème de la crème. Ik zocht mijn kerels zorgvuldig uit. Een ongewassen viespeuk kwam er bij mij niet in (*Schaterlach*). Toegegeven, ik had snel door dat mijn lichaam binnen de kortste tijd uitgewoond zou zijn. En ik zou, als ik niet oppaste, in sneltempo vooruitstekende tanden krijgen van al die blowjobjobs (*lacht*). Toen begon ik andere meisjes in dienst te nemen en werd zelf Madam. Af en toe deed ik nog wel 'ns een trouwe klant – een vriend des huizes, zeg maar.»

HUMO Waar vond je je meisjes?

Hollander «Op naaktstranden, op orgieën, op feestjes. Meiden die het gewoon lekker vinden om te neuken.»

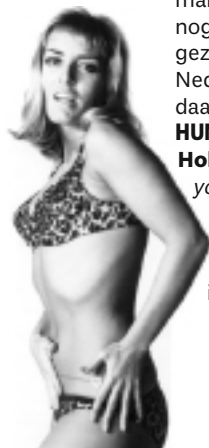
HUMO Hoe zie je of een meid graag neukt?

Hollander «Wel, op die orgieën – waar ik zelf graag aan meedeed – neukten ze voor niks, met wildvreemden. Het swingen was toen net nieuw in de States.

»Toen ik al Madam was, kwam er een man langs en die wilde alleen maar praten, voor vijftig dollar. Die man blééf maar terugkomen. Tot ik begreep dat hij een bandrecordertje onder zijn keurige blazer had zitten. Bleek dat hij een boek over mij wilde schrijven! Toen dacht ik: 'Schrijven, dat kan ik ook.' We

'Ik was een atypische hoer, hoor. Ik kwam klaar met mijn klanten!'

Het lieve leven en hoe het te lijden

hebben een deal gemaakt en zo is 'The Happy Hooker' ontstaan. In een vloek en een zucht werd ik beroemd. Liep ik op het strand in Florida, zag ik daar al die opgetutte Joodse damesjes, met hun juwelen én make-up op, lui liggen zonnen. En wat lazten die dames? 'The Happy Hooker'!

»Miljoenen boeken hebben ze van mij verkocht. Ik werd gevraagd in talkshows, trad op in films. Plotseling werd ik een begrip: 'Jeetje, daar heb je *the happy hooker*!' Snel had ik genoeg van al die *fuzz* en keerde terug naar Nederland, bij mijn moeder. En daar dook ik een diepe depressie in. Ik stond op het terras van haar appartement en staarde in de diepte. Moeder, die mij altijd perfect heeft aangevoeld, zei: 'Ja, kind. Ik snap het. Jammer dat we op de eerste verdieping wonen.' Daarbij komt dat mijn moeder 'The Happy Hooker' verschrikkelijk vond. Hoer zijn, dat was het allerlaagste in haar ogen. **Henk van der Meijden**, die het roddelblad *Privé Magazine* runde, had in Nederland een zeer smerige vertaling van 'The Happy Hooker' laten maken, waarin alle kinky stuff nog 'ns extra dik in de verf werd gezet, en bovendien in slecht Nederlands. Een echt schandaal.»

HUMO Levensles?

Hollander «Don't shit where you eat. Ga niet in het land van je moeder je hele hoerderij naar boven halen. Ik werd simpelweg verkeerd in beeld gebracht. Helemaal

niet leuk. Dus ben ik naar Londen getrokken en kreeg er een column bij *Penthouse* aangeboden, 'Call me Madam'. Zesendertig jaar heb ik die column volgehouden!»

HUMO In Canada vond je eindelijk de ware liefde.

Hollander «Ja, bij een heel lieve Joodse man, **Frank Appelbaum** heette hij. Wij woonden in Toronto, een fantastische stad. Tot ik er op *shoplifting* werd betrapt: diefstal van een nachthemd van 38 dollar. Een fait divers, denk je, maar het was wel genoeg om uit het land te worden gezet. Het gekke was: op het moment dat ik gepakt werd, kwam ik ter plekke klaar.

»Ik ben jaren in behandeling geweest voor mijn kleptomane neigingen. Nu is het voorbij. Hooguit zal ik op de markt nog 'ns een kers van een stalletje plukken. Spanning, macht en seksualiteit gaan hand in hand. Ik heb er later lezingen over gegeven, samen met **Willem Oltmans** – een beest van een man, overigens, en heerlijk erudiet. Wij zijn tot z'n dood bevriend geweest.»

HUMO Wat heeft die hele happy hooker-episode je geleerd?

Hollander «Don't bullshit a bullshitter! Mij kun je geen *phony* verhalen meer aansmeren. Ik kijk in twee tellen door mannen heen. In één blik zie ik wat ze waard zijn. Sommigen besodemieteren je bij het leven, en anderen besodemieter jij. En toch: als iemand mij op intellectueel vlak een hak zet, op een spirituele manier, dan heb ik daar

respect voor. Maar zo'n inbreker die hier 's nachts binnenvalt – echt gebeurd – en alles overhoophaalt, je juwelen steelt, de koelkast leegvreet en nog 'ns op tafel poept ook: nee, daar heb ik dus géén respect voor (*hilariteit*).»

HUMO Terug naar je mannenslaafjes. Wat bezielt zo'n rijke stinkerd om door jou vernederd te worden en er nog 'ns voor te betalen ook?

Hollander «Die lui zijn gewoon overwerkt. Kapot van de stress. De hele dag moeten zij anderen ontslaan, bijspijkeren, uitkafferen. Dat houdt geen mens vol. Dus kwamen ze bij mij, om die spanning kwijt te raken. Ik had zo'n klant, een bigshot uit Wall Street met een submissief, onderdanig vrouwtje erbij. Die kerel wilde liefst van al met mij worstelen, want dat kon hij niet met dat vrouwtje. Bleek dat die twee eigenlijk een kind wilden. Dus moest ik eerst met mijnheer vechten, tot hij een loeier

van een erectie had, waarna hij zich op dat arme vrouwtje kon storten.»

THE HAPPY COOKER

HUMO Heb je het intussen gehad met de mannen?

Hollander «Ik ben géén mannenhaatster geworden. Mannen zijn over het algemeen ontzettend lief en aardig. Ik heb nauwelijks *assholes* over de vloer gehad. Sommige mannen, vooral Amerikanen, zitten zo simpel en voorspelbaar in elkaar! Zo makkelijk om je vinger te winden. Terwijl de Amerikaanse vrouwen soms echte *bitches* zijn, *alimony hunters* die drie, vier keer scheiden, alleen voor het geld. Ach, dat hele seksgedoe interesseert mij eigenlijk niet zo bij mannen. *I wanna own their soul* – een beetje toch (*lacht*).»

HUMO En wat leren de vrouwen je?

Hollander «Ik heb zeven jaar een lesbische relatie met een

Ik vroeg onlangs aan vijftien jonge vrouwen: 'Wat is nou het meest vervelende aan jullie relatie?' Wel, in koor klonk het: 'Onze mannen zijn doodsaai! Zo nu en dan oké qua seks,

dichteresje gehad, twintig kilo slanker en tien jaar jonger dan ik. Maar tenslotte kwam ik toch altijd weer uit bij mannen. Als lesbische vrouwen met van die toestanden beginnen: dildo's, kunstpenissen – hoef ik helemaal niet. Ooit ging ik naar een club met enkele rijpe lesbiennes, vrouwen van boven de vijftig, en daar zaten ook van die heel jonge huppelkutjes. Wat viel mij op? Die jonge dingen zagen er allemaal uit als jongens! Kort haar, nauwelijks borst, stoer. Of ze waren verbouwd, of ze waren transgender. Niemand is blijkbaar tevreden met zijn of haar lichaam. Vrouwen die hun borsten en hun kippenhok eruit laten nemen. Vrouwen met baardgroei. Maar happy zijn ze niet. Heel veel zelfmoordpogingen, ook. Een heel trieste *bunch of people*, soms.

»Ik kende een man in Zuid-Afrika, een ingenieur met een mooie baan, een vrouw en drie kinderen. Liet zich op zijn 59ste ombouwen tot een niet eens knappe vrouw. Verloor zijn baan én zijn gezin. Zit nu als receptioniste in een sm-club. Maar gelukkig is hij/zij niet. Ze gaan ook allemaal een boek schrijven, die *in betweens*. Maar ik was eerst!»

HUMO Wat als het allemaal te herdoen was? Zou je er opnieuw mee beginnen?

Hollander «Nu, vandaag? Nee, hoor. Met al die vieze ziektes. En ik haatte condooms. Ondenkbaar. Kijk, *I had my fun*. Aids was er niet, je diende er alleen voor te zorgen dat je niet zwanger werd. Gelukkig was de pil er net.»

HUMO Wat doe je vandaag de dag, Xaviera?

Hollander «Ik heb eerst de switch gemaakt: van *happy hooker* naar *happy cooker*: we gaven hier thuis gigantische eetfestijnen, waarop je kon intekenen. Soms zaten wij hier met vijftig mensen. Ik had een loeigoede kok in dienst – inwonend. En in de late uurtjes meneer ging naast een mooie meid zitten en mevrouw koos

zich een leuke *stud* uit. Gezellig, toch! Uiteindelijk moest ik meisjes bijplaatsen, omdat we te veel mannen hadden. En ja, het eindigde altijd in een orgie.

»Ik ben een kameleon. *Miss Hollander is always re-inventing herself*. Ook dat is een levensles: je hoort jezelf voortdurend opnieuw uit te vinden. Nu ben ik dus de *happy sleeper*: mijn bed and breakfast loopt als een trein. Beetje bohémien, met grote kamers en dito bedden. Hier en daar wat *erotic art*. Om de twee maanden organiseer ik cult video-avonden met wat vrienden. Vaak te heftig voor vrouwelijke bezoekers (*lacht*). Mijn man **Philip** is een kei van een kok en zorgt voor lekkere maaltijden. Mijn workshops over hoe je je man tot een goede minnaar kan omtoveren, zijn bijzonder emotioneel en interessant. En overdag werk ik aan mijn laatste heel dikke boek, 'Wall Talk' – als de muren hier konden praten... (*glimlacht*)

»Ik had hier onlangs een groep van vijftien jonge vrouwen, voor een workshop. Eerst leren ze paaldansen. En dan gaan we lekker samenzitten bij mij thuis. Ik vraag: 'Meiden, hoe zijn jullie aan je vriendje of man gekomen?' Blijkt dat de helft van die vrouwen de man van hun beste vriendin heeft afgesnoept! Ja ja! Toen vroeg ik: 'Wat is nou het meest vervelende aan jullie relatie?' Wel, in koor klonk het: 'Onze mannen zijn doodsaai! Zo nu en dan oké qua seks, maar *boring assholes* zodra ze hun zaad kwijt zijn.' Kan dat volstaan, als levensles?»

HUMO You bet, Madam.

Laatste vraag: wat komt er op je grafsteen?

Hollander «Weet ik al: 'Here lays Xaviera. She lived a full life.'»

HUMO Dat zal ik niet tegenspreken, lieve.

Hollander «Ik zeg altijd: 'I love to be needed. And I need to be loved.' Liefde en respect voor elkaar, zo simpel is het. En vergeet vooral de humor niet, want zonder humor is het leven vreselijk saai.»